

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 1013895295
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1013895295.7

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v spore žalobcu: ZH Kredit, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 36 049 581, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, zast. Mgr. Tomáš Kurinec, advokát so sídlom Štúrova 13, 811 02 Bratislava, o náhradu ujmy vo výške 175, 71 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2019 č. k. 4Cb/2/2014-382, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Cb/2/2014-382 z 19. novembra 2019 p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný má voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave, ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zo dňa 19. novembra 2019 č. k. 4 Cb /2/2014-382, žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca si uplatnil náhradu majetkovej ujmy podľa § 77 ods. 3 zákona č. 99/ 1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení zmien (ďalej „O. s. p.“), vzniknutej nariadením predbežného opatrenia uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Cbi/111/2005-71 zo dňa 10.05.2006, ktoré bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zo dňa 21. augusta 2006, sp. zn. 2Obo/193/2006, a ktorým bolo žalobcovi zakázané nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom, prírážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 38.812.129,09 eur až do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6Cbi/111/2005 o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7. júla 2005 uzatvorenou medzi spoločnosťou

PERSPEKTÍVA Družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Predmetné predbežné opatrenie zaniklo z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej rozsudkom najvyššieho súdu z 21. júna 2011, sp. zn. 4Obo/52/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.08. 2011.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že uznesením krajského súdu z 20. apríla 2001, č. k. 7K/70/2001-30 bol na spoločnosť PERSPEKTÍVA Družstevná zdravotná poisťovňa vyhlásený konkurz. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7. júla 2005 postúpil JUDr. Tomáš Kozovský ako správca konkurznej podstaty úpadcu PERSPEKTÍVA Družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze na žalobcu súbor pohľadávok úpadcu voči platiteľom poistného na dlžnom poistnom za zdravotné poistenie a poplatku z omeškania v celkovom objeme 38.812.129,09 eur. Súd prvej inštancie posudzoval uplatnený nárok v zmysle § 77 ods. 1, 3, O. s. p. účinného v čase začatia konania, § 18 ods. 1, § 77a ods. 3, 4, 5, zák. č 581 / 2004 Z. z.

4. Krajský súd v predmetnej veci skonštatoval, že žalobca nepreukázal, na zaplatenie dlžnej sumy zdravotného poistenia a poplatku z omeškania dlžníka J. Y. za obdobie od 01.01. 1998 do 08.12. 1998 vydanie platobného výmeru Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podľa zákona č. 581/ 2004 Z. z. a to na základe návrhu uplatneného zdravotnou poisťovňou. Vzhľadom k tomu, že na predmetnú pohľadávku nebol vydaný platobný výmer, nemohol žalobca predmetnú pohľadávku od dlžníka vymáhať. V dôsledku toho je pohľadávka žalobcu pre absenciu exekučného titulu - platobného výmeru nevyožiteľná. V prípade, že by predbežné opatrenie nebolo nariadené, postavenie žalobcu by sa nezmenilo, pretože vymoženiu pohľadávky bránili legislatívne prekážky na strane žalobcu. V čase postúpenia pohľadávky spoločnosť PERSPEKTÍVA DZP v konkurze nespĺňala definíciu zdravotnej poisťovne podľa zákona č. 581/2004 Z. z., a rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR č. 3215/1999 zo dňa 01.07.1999 bolo povolenie na zriadenie zdravotnej poisťovne PERSPEKTÍVA DZP zrušené. Do roku 31.12.2004 platobný výmer mohla vydávať poisťovňa podľa zák. č. 273/1994 Z. z., a od roku 01.01.2005 Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podľa zák. č. 581/ 2004 Z. z.. Žalobca navyše nemal ani oprávnenie tento návrh podať v zmysle platného zákona.

5. Súd prvej inštancie poukazuje i na záver Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 111/2017 a II. ÚS 195/2017, podľa ktorého pohľadávka žalobcu nebola právoplatne priznaná pred jej postúpením a to platobným výmerom, nemožno hovoriť o vymáhateľnom nároku, pretože tento nie je krytý žiadnym exekučným titulom individuálnym - správnym aktom autoritatívne určujúcim rozsah verejnoprávnej pohľadávky.

6. Súd preto dospel k záveru, že predbežným opatrením podľa § 77 ods. 3 O. s. p., žalobcovi žiadna ujma nevznikla, rovnako tak nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi tvrdenou ujmom a existenciou predbežného opatrenia, pretože žalobca by nemal možnosť pohľadávku vymáhať, ani keby predbežné opatrenie neexistovalo. Súd prvej inštancie v súvislosti so zamietnutím žaloby poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 13Cb/2/2013-367 zo dňa 26.09.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obo/21/2018-360 zo dňa 23.05.2019 ako aj na rozhodnutie KS v Bratislave č. k. 4Cb/3/2014-455 zo dňa 30.10.2019 v skutkovo i právne totožnej veci boli taktiež žaloby zamietnuté ako nedôvodné a boli prijaté závery o neexistencii platobných výmerov resp. o nemožnosti vydať platobné výmery neoprávnenou osobou.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu v plnom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dňa 30. decembra 2019 odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod

podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

9. Odvolateľ namietal, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Súd prvej inštancie rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Právo na spravodlivý proces vyžaduje spravidla, aby rozhodnutie súdu bolo náležite odôvodnené. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Súd dbá na to aby rozhodnutie bolo presvedčivé. (§ 220 ods. 2 tretia veta C. s. p.). Krajský súd sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, ktorej zohľadnenie bolo nevyhnutné pre právne posúdenie veci. Podľa odvolateľa si závery krajského súdu vzájomne odporujú. Žalobca vytkol súdu prvej inštancie, že na jednej strane dospel k záveru, že pohľadávky na zdravotnom poistení a poplatku z omeškania možno postúpiť, a to tretej osobe, avšak na druhej strane ich vymoženiu mali brániť legislatívne prekážky na strane žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ak došlo k platnému postúpeniu pohľadávok voči dlžníkovi na žalobcu - o čom bolo právoplatne rozhodnuté v súdnom konaní a ani to v predmetnom spore nebolo sporné, nemohlo dôjsť pri postúpení k zmene obsahu pohľadávok, ktorým by bol žalobca následne paralyzovaný z možnosti ich reálneho vymáhania voči dlžníkovi. V dôsledku zákazu nakladania s pohľadávkami na základe predbežného opatrenia žalobca nemohol uskutočňovať právne kroky smerujúce k ich vymoženiu voči dlžníkom po dobu takmer 6 rokov. Krajský súd podľa odvolateľa nesprávne skonštatoval, že pohľadávky, ktoré vznikli titulom nezaplateného zdravotného poistenia, nedoplatku na zdravotnom poistení a poplatku z omeškania, možno od dlžníka vymáhať len na základe platobného výmeru vydaného zdravotnou poisťovňou, resp. Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 28. januára 2020 navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

11. K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že krajský súd svoj rozsudok dostatočne a presvedčivo odôvodnil, keď mal za preukázané, že žalobcovi vo vymáhaní predmetných pohľadávok bránili legislatívne obmedzenia a nie nariadené predbežné opatrenie. Pohľadávky by mohol žalobca vymáhať len na základe exekučného titulu (platobného výmeru) vydaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pričom žalobca nedisponoval aktívnou vecnou legitimáciou na podanie návrhu na začatie konania, ktorú zákonodarca priznal len zdravotnej poisťovni. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 111/2017 a II. ÚS 195/2017. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktoré v odvolaní poukázal žalobca, sa podľa žalovaného na predmetný spor nevzťahuje, nakoľko účelom predmetného ustanovenia je ochrana práv dlžníka, keď za zmenu obsahu záväzku sa považujú len prípady, ak by postúpenie mohlo znamenať zhoršenie postavenia dlžníka. Zo skutočnosti, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, možno vyvodiť len to, že sa nejednalo o pohľadávku, ktorá nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, a že postúpením nedošlo k zhoršeniu postavenia dlžníka. Názor prezentovaný žalobcom, podľa ktorého platnosť postúpenia pohľadávky súčasne potvrdzuje i jej vymáhateľnosť, nie je dôvodný.

12. Najvyšší súd ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 a § 356 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.), nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a prejednal odvolanie podľa § 379 C. s. p. Odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné, keďže smeruje proti vecne správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

13. Najvyšší súd ako súd odvolací je viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom (§ 380 ods. 1, § 383 C. s. p.).

14. Predmetom konania je návrh žalobcu o náhradu ujmy, vo výške 175, 71 eur s prísl. spôsobenú vydaným predbežným oprávnením za účinnosti O. s. p. podľa ust. § 77 ods. 3, ktoré zaniklo na základe nevyhovenia žalobe vo veci samej.

15. Vo svojom odvolaní žalobca namieta, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

16. Námietka žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nezákonný a navyše aj arbitrárny nemá opodstatnenie. Odvolací súd uvádza, že právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane práv a základných slobôd /sp. zn. II ÚS 383/06/.

17. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p.. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

18. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia v posudzovanom spore nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z rozhodnutia súd prvej inštancie jednoznačne vyplýva záver o neodôvodnenosti podanej žaloby, nakoľko na strane žalobcu nariadeným predbežným opatrením nemohla vzniknúť žiadna ujma a zároveň nebola daná príčinná súvislosť medzi nariadením predbežného opatrenia a domnelou ujmou tvrdenu žalobcom. Odvolateľ nekonkretizoval s akou jeho argumentáciou sa súd prvej inštancie náležite nevysporiadal, ktorej zohľadnenie bolo nevyhnutné pre právne posúdenie veci a v čom si závery krajského súdu vzájomne odporujú, a preto odvolací súd nemal reálnu možnosť preskúmať predmetnú námietku. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. b/ C. s. p. nie je daný.

19. Najvyšší súd SR sa nestotožňuje ani s námietkou žalobcu týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

20. Povinnosťou žalobcu v konaní, v ktorom sa domáha náhrady ujmy spôsobenej predbežným (neodkladným) opatrením je preukázať zánik alebo zrušenie predbežného (neodkladného) opatrenia z iného dôvodu, než súd vo veci samej navrhovateľovi [predbežného (neodkladného) opatrenia] vyhovel; vznik ujmy a príčinná súvislosť medzi nariadeným predbežným (neodkladným) opatrením a vznikom ujmy, t. j. preukázať, že ujma mu vznikla práve v dôsledku nariadeného predbežného (neodkladného) opatrenia (§ 77 ods. 3 O. s. p. , resp. § 340 ods. 1 C. s. p.). Iba v prípade preukázania súčasne všetkých zákonom stanovených predpokladov môže byť žalobca v konaní o náhradu ujmy (škody) spôsobenej predbežným (neodkladným) opatrením úspešný.

21. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobca resp. postupca pohľadávky PERSPEKTÍVA Družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze nespĺňala definíciu zdravotnej poisťovne podľa § 2 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z. t. j. nedošlo k pretransformovaniu úpadcu na akciovú spoločnosť, a preto návrh na vydanie platobného výmeru podľa § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 uvedeného zákona mohla uplatniť len zdravotná poisťovňa a oprávnenie vydávať rozhodnutia o pohľadávkach na poistnom, vrátane poplatku z omeškania prešla na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (od 01.01.2005). Preto žalobca nebol oprávneným subjektom na podanie návrhu na začatie konania o vydanie platobného výmeru. Taktiež v konaní nebolo preukázané vydanie platobného výmeru zákonným postupom na uplatnenú pohľadávku, vzniknutej titulom nezaplateného zdravotného poistenia a poplatku z omeškania dlžníka J. Y. v rozhodnom období (od 01. 01. 1998 do 08. 12. 1998), v dôsledku toho je pohľadávka žalobcu pre absenciu exekučného titulu (neexistencie platobného výmeru) nevyžiteľná.

22. Výklad ustanovenia § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka uvádzaný žalobcom v odvolaní je nesprávny a nemá oporu v platnej právnej úprave. V predmetnom ustanovení je zakotvená ochrana dlžníka, v prípade ak by postúpenie pohľadávky mohlo znamenať zhoršenie jeho postavenia. Postúpením predmetných pohľadávok na poisťovnícu za zdravotné poistenie sa ich obsah nezmenil, keďže povinnosť dlžníka po postúpení pohľadávky je totožná s jeho povinnosťou pred jej postúpením. Skutočnosť, že pohľadávka nebola právoplatne priznaná platobným výmerom úradu v prospech postupcu (úpadcu) pred jej postúpením a žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá nie je krytá žiadnym exekučným titulom, jedná sa o jeho subjektívnu nemožnosť vymáhania pohľadávky, na ktorú nie je aplikovateľné ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

23. Odvolací súd sa taktiež zotožnil so súdom prvej inštancie, ktorý v napadnutom rozsudku odkázal tiež na vyslovený právny záver Ústavného súdu SR v uznesení sp. zn. I. ÚS 111/2017 a II. ÚS 195/2017 (str. 7 odsek 19) ohľadne charakteru a vymožitelnosti verejnoprávnej pohľadávky ako aj právneho postavenia žalobcu, ktoré nezodpovedá legálnej definícii zdravotnej poisťovni, a preto žalobca nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou na podanie návrhu na začatie konania na vydanie platobného výmeru Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

24. Odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obo/21/2018-360 zo dňa 23.05.2019 a 3Obo/6/2020 zo dňa 29.04. 2020, kde skutkovo i právne totožnej veci - uplatnenej majetkovej ujmy (rozdielna je len výška nároku za rozhodné obdobie), ktorá mala žalobcovi ako postupníkovi vzniknúť vydaným predbežným oprávnením podľa ust. § 77 ods. 3 O. s. p. Žaloby súdmi prvej inštancie boli zamietnuté v celom rozsahu (viď. KS v Bratislave č. k. 13Cb/2/2013-367 zo dňa 26.09.2018, č. k. 4Cb/3/2014-455 zo dňa 30.10. 2019) a Najvyšší súd SR ako súd odvolací v obidvoch prípadoch rozhodnutia ako vecne správne potvrdil (nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu).

25. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2019 č. k. 4Cb/2/2014-382, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 C. s. p., a § 262 ods. 1 C. s. p., a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

27. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej môže podať dovolanie strana, v neprospech ktorej bol rozsudok vydaný, v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho doručenia oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ a b/ C. s. p.).

Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej,

alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.